

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

17. Dies Janvarii. Ubique possemus invenire cœlum, si cor nostrum esset
in code Dei S. Antonius.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

biam, fraudem curiæ, injustitiam foro, discordiam multitudini, avaritiam ferè omnibus extorquebis. Faciliùs erit omne sulphur ex Æthnæ visceribus, omnine cœnum è cunctis paludibus egerere, quàm mala hæc, quàm hanc scelerum colluviem ex urbium sentina exhaurire. Quid ergò? Pestes hujusmodi si non potes fugare, potes fugere. Ut fugias, ad solitariae vitæ portum confugas necesse est. Quàm jucundum, hocce in secessu stare velut in specula, res, curasque hominum, vel pedibus intuentem, videre omniâ, teque imprimis cum universitate transire, nec senectutem tacitè subrepentem, priùs molestanti pati, quàm proximam suspicari. Sed eam multò antè prospicere, & præpare illi integrum corpus, & æquum animum, nosse vitæ umbram hanc non vitam, diversorium non domicilium, viam esse non patriam, non locum quietis, sed palæstram; non amare quæ fugiunt; optare quæ permanent, semper te meminisse mortalem, sed cui promissa est immortalitas. Adhuc ne times in illa solitudine, deses otium, cui incumbit tantum negotium? Negabis laborem negotiis maximis, qui illum impendis minimis? Nil sine labore.

17. DIES JANVARI.

Ubique possemus invenire cœlum, si cœlum nostrum esset in code Dei. *S. Antonius.*

Quid in solitudine agendum & cogitandum.

Quàm sit in solitudine suavis Dominus: exemplo suum convincit magnus ille Orientalium, & Orientium

Monachorum

Monachorum Princeps Antonius. Cujus hodie memoria, cum ab universa recolatur Ecclesia, ab eo, propter eum, prompta est hodierna tessera. Bina fuit ipsi solitudo, corporis, & animi; corporis, in deserto eremi, animi, in corde Dei. In altera fuit Eremicola, in altera cœlicula. Imò aditum nobis patefecit ad cœlum in terris, extrâ cœlum, velut aurêâ clavi, illâ suâ sententiâ, quæ nobis est tessera. *Ubique possemus invenire cœlum, si cor nostrum esset in corde Dei.* Vecors est, imò sanè excors, qui quærit aliud, in quo quiescat cor ejus, centrum, quàm cor Dei. Hoc cœlum, multis celatum, reperit Antonius illic, ubi pauci quærunt, vix ulli inveniunt, in solitudine Ægyptiaca. Is cum inanis gloriæ fugiendæ causa, ab inhospita eremo fugeret, & ad ripam fluminis sederet, consilii incertus: Vox ad eum de cœlo delata est. Sed quæ illa? an forsitan hæc? Fuge solitudinem, urbes cole: locus hic est tædi, ille gaudii? Alexandriam pete, patriam repete. Audi quam ipse audivit vocem. *Sic quiescere cupis Antoni, vade ad interius desertum.*

II. Vix audivit vocem, illicò gessit morem. Et adyta intima penetrans, jam urbes videbantur illi carceres, Eremus Paradisus. Jam declinis ætas vergebat ad annum nonagesimum, cum jussus est quærere alium se ætate superiorem, Paulum Thebæum: quem ubi reperit, cum eo ad fontis exigui ripam, & palmæ veteris umbram confidens, tanto lætus hospite, cœpit cum illo de cœlestibus arcanis, multis sermocinari. Bone Jesu! quale hominum par, Paulus, & Antonius, quæ suspiria, qui dialogi! qui sermones! Quidquid Principes impetrât, quidquid Consules deliberât, quidquid Prætores edicunt, quidquid statuunt

stataunt Legiferi, quidquid fabulantur populi, quidquid Philosophi disputant, quidquid Rethores declamant, quidquid Sophistæ cavillantur, sacro illi, ac suscipiendo colloquio admotum, merissimas nugas, & verborum quisquiliis dixeris. Horum ego seniculorum Eremitarum congressibus, ac colloquiis si datum esset, interfuisse maluerim, quàm, Regum omnium consiliis, quæcumque vino, vel avaritiâ, vel feritate ebrii, cùm purpuratis suis agitant. Felicitas tunc solitudo Thebaidis, quàm quævis cujusvis aula Cæsaris, quæ duos tales accolat uno tempore meruit.

III. Quis igitur etiam cum ambitu non affecte in solitudinem se abdere, in quo reperiet tot abditæ bona, quibus evadat bonus, quin & beatus? Fingi si potes quid jucundiùs, quàm solum sedentem sine arbitris, facere omnia suo arbitrio, nec sine merito. Mittere retrò memoriam, perque omnia sæcula, & per omnes terras vagari, & versari passim, & colloqui cum omnibus, qui fuerunt vel conspicui gloriâ, vel eximii sapientiâ, vel illustres sanctimoniâ heroës, nonnumquam & te ipsum, & suprâ se elevatum animum inferre rebus cœlestibus, meditari quid illic agitur, & meditando animum inflammare, reque vicissim cohortari. Inter hæc, & lectioni dare operam, & scriptioni, & alternum laborem alterno solatio lenire, legere quod scripserunt primi, scribere quod legant ultimi. Cogitare quotidie quid est, quod reliqui, quid est quod secutus sum? Quale est quod patior, quale quod expecto? quantum est quod sevi, quantum est quod metam? quàm brevis temporis jacturâ, sed lucro, & usurâ, felicitatem negotiorum æternam, & dimissis hominum fastidiis, quæ reperuntur

Januar.

Tessera.

45

riuntur etiam in summis fastigiis, ubi quædamque periculis, ubi verè est Infernus ille viventium, cujus meminit David, ad supernam patriam properantem, & anhelantem ante ultimum halitum, jam nunc esse fœlicem. Ecce hic Beatitudinem in solitudine, Paradisum in deserto, cœlum in terra. Quare, nisi exosus tuam fœlicitatem, ambis esse miser, aggredere quod suadeo opus, ingredi quam proposui solitudinem, & si terreat te in aditu itineris, via illa arcta, & angusta, sis memor illius metri:

Est iter angustum, quod tendit ad æthera sursum.

18. DIES JANUARI.

Meditatio, punctum est, unde dependet æternitas. *S. Bern. lib. 2. de Consid.*

Princeps in solitudine opus, est frequens meditatio.

HActenùs multa de hominũ turba, & multitudine, nec pauca de solitudine, & in laudem solitudinis. Nunc

autem ille qui solus est, ne solus sit, & in otio otiosus, quid aget, quod egisse pretium fuerit operæ? Prima ejus occupatio, sit frequens & solers Meditatio. Quid homini tam est proprium, inò continuum, quàm consideratio, quàm mentis cogitatio? Audi Tullium: (a) *Docto homini, & erudito, cogitare est vivere.* Quid igitur probrosius homini, quàm tam nobilem mentem divinitus ei concessam obbrutescere & contaminari corporis colluvione, occupare quisquiliis, nec se attollere ad æterna? Divinè suo more de consideratione Divinus Dionysius, qui ait, esse mo-

tum

(a) 4. Acad.